

1000

DE LEGENDE

1000

DE LOCURI FABULOASE

• Cuprins •

Glastonbury Tor	6
Stonehenge	7
Capela Rosslyn	8
Loch Ness	9
Pisicile din Kilkenny	10
Calea uriașilor	11
Menton	12
Abația Saint-Denis	12
Podul din Avignon	13
Munții Pirinei	14
Orașele sfinte: Loreto, Lourdes și Fátima	15
El Camino	16
Catedrala din München	17
Peșterile din Toscana	18
Podul Diavolului	18
Biserica Sfântului Petru	19
Destinații pentru îndrăgostiți	20
Cele șapte coline ale Romei	21
Zei care sălășluiesc în adâncul pământului	22
Comoara din scoică	23
Valea fluviului Meuse	24
Antwerpen, orașul „mâinii aruncate în fluviu”	25
Castelul lui Hamlet	26
Clopotul din Örkelljunga	26
Romanticul castel din Chillon	27
„Mama” lui Frankenstein	28
Catedrala Grossmünster din Zürich	29
Biserica Sfântul Ioan Nepomuk	30
České Budějovice: turnul și piatra rotundă	31
Golem din Praga	32
Podul Carol	32
Dragonul de pe dealul Wawel	33
Castelul contelui Dracula	34
Cheile Turzii	35
Albastru de Voroneț	36
Lacul Sfânta Ana	37
Insula blestemată	38
Fondatorul Ljubljanei	39
Monstrul, pescarul și uriașul	40
Planurile mărețe ale lui Napoleon	41
Casa cu himere	42
Celălalt Kremlin	43
Ouăle de lux	44
Orașul invizibil	44
Lingoul din lac	45
Orașe întemeiate de Hercule	46

Partenonul	47
Monstrul din labirint.	48
Muntele magnetic	49
Templu pe stâncă	50
Cai și oameni	52
Alergarea de la Maraton	53
Călătoria lui Odiseu	54
Insula Cleopatrei	55
Turnul fecioarei din Istanbul	56
Legenda lui Moș Nicolae	57
Grădina Edenului	58
Loc sacru pentru trei religii	60
Relicve adevărate și false	61
Năframa Veronicăi.	62
Comoara faraonului.	63
Mormântul soției iubite	64
Valea inundată	65
Locul de odihnă al lui Ginghis Han	66
Marele Zid Chinezesc și Armata de teracotă.	67
Pădurea îndrăgostiților	68
Valea fermecată	69
Golful dragonilor	70
Templul construit pe inima unei vrăjitoare	72
Căsătoria ratată dintre China și Bizanț	73
Regiunea blestemată	74
Sărbătoarea uriașilor	75
Muntele sfânt al nimfei	76
Romeo și Julieta din Asia	77
Povestea celor șapte lacuri	78
Ceai, cafea și tutun.	79
Bisericile sculptate în stâncă.	80
Cuibul piraiților	81
Bijuteriile soției califului	82
Copacul singuratic.	82
America, Columbia și El Salvador	83
Craniile de cristal.	84
Lacul zeilor	85
Misteriosul El Dorado	86
Statuile ocrotitoare	87
Diamantul blestemat	88
Muntele președinților	89
Votul decisiv	90
Statuia Libertății	91
Imagini 3D	92

• Glastonbury Tor •

Eroziunea pluvială și cea eoliană au creat în partea de sud a Angliei și a Țării Galilor numeroase coline de diferite dimensiuni, cunoscute sub numele de *tor*. Săpături arheologice sistematice au fost efectuate pe culmea dealului Glastonbury abia în secolul al XX-lea, fiind descoperite o serie de vestigii interesante, mai exact ruinele unor clădiri din lemn și piatră. Creștinii au apărut în această parte a Angliei la începutul secolului al VIII-lea, când au construit pe Glastonbury Tor o mănăstire, care a devenit lăcaș benedictin în secolul al X-lea. Biserica abațială cu hramul Sfântul Arhanghel Mihail datează din anii 1200-1300, dar este în stare precară; numai câteva ziduri s-au păstrat. Se spune că „Biserica Veche”, precursora celei abațiale, a fost construită din ordinul lui Iosif din Arimateea. Conform Bibliei, el a fost cel care a învelit corpul lui Iisus într-un giulgiu și l-a depus într-o peșteră. Particularitatea colinei constă în seria de șapte terase adânci, simetrice. Cu privire la acestea, există trei ipoteze. Prima susține că terasele erau folosite pentru creșterea plantelor, cea de-a doua le atribuie o destinație defensivă, iar ultima una sacral-religioasă.

Legenda

Lângă orașelul Glastonbury se ridică o colină ciudată, de formă conică, numită de localnici „Tor”. Conform legendei, sub dealul de 145 m înălțime se odihnește vestitul rege Arthur, care (dacă a existat aievea) a domnit la granița dintre secolele al V-lea și al VI-lea. Unii consideră că și Sfântul Graal (potirul în care a fost strâns sângele lui Iisus Hristos răstignit pe cruce) se ascunde în acest ținut, dar timp de două milenii mulți cavaleri, aventurieri, arheologi autodeclarați și oameni de știință au încercat în zadar să-l găsească. În 1191 însă, călugării abației Sfântul Mihail au găsit două coșciuge frumos decorate, despre care au crezut că ar conține rămășițele pământești ale regelui Arthur și ale reginei Guinevere. Săpăturile din epoca contemporană au identificat și o fortăreață construită pe colină în secolul al V-lea, dar cu toate acestea nici azi nu se poate afirma cu certitudine că împrejurimile mlăștinoase ale orașelului coincid cu Insula Avalon, unde s-ar fi retras Arthur pentru a-și îngriji rănilor suferite în timpul bătăliei împotriva lui Mordred. Înainte să-și dea sufletul, Arthur a înmănat sabia cu puteri magice, Excalibur, lui Sir Bedivere, cu rugămintea să o arunce în lacul din apropiere, dar când acesta a vrut să-și îndeplinească dorința, o mână a ieșit din lac și a apucat sabia. Legenda spune că întâmplarea a avut loc în apropierea podului Pomparles de lângă Glastonbury.

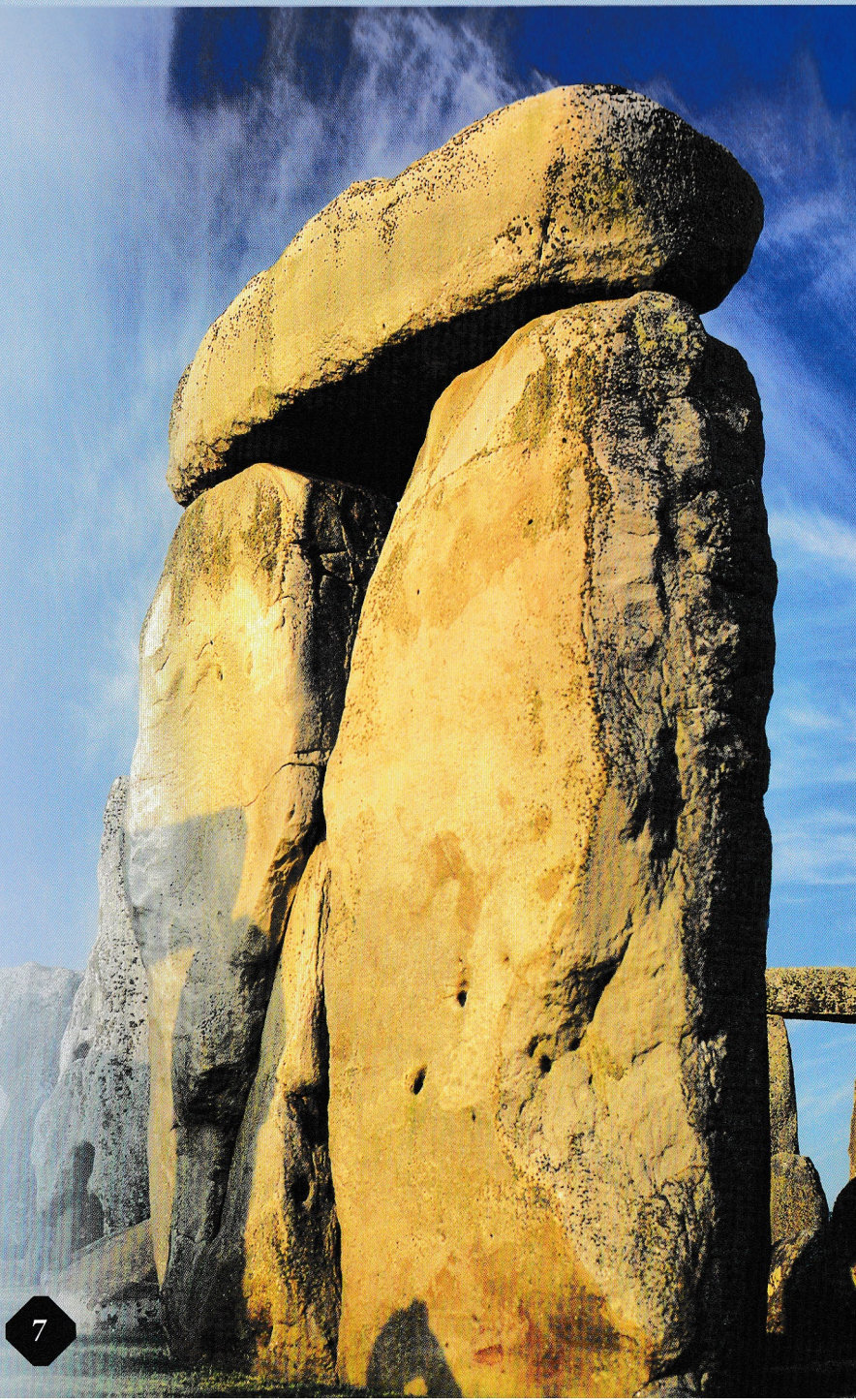

Legenda

Ridicarea ansamblului de cercuri imense, formate din blocuri de piatră – cunoscut sub denumirea de Stonehenge și situat pe Platoul Salisbury din sudul Angliei – a început cu peste cinci milenii în urmă. Azi mai există doar ruinele acestei construcții bizare, formate odinioară din patru cercuri concentrice. Conform legendei, straniul edificiu ar fi fost ridicat de uriași în Irlanda, iar vrăjitorul Merlin l-ar fi transferat în Anglia. În jurul complexului, arheologii au găsit circa 200 de schelete umane, dar nu se știe cum a devenit acesta locul lor de veci. Romanii au crezut că și conducătoarea răscoalei antiromane din secolul I d.Hr., regina Boudicca din tribul celtic al icenilor, a fost înmormântată aici. Dacă ipoteza romană este corectă, nu ar fi exclus ca și cele patru cercuri alcătuite din blocuri de piatră de formă ciudată, înalte de 2-7 m, să fi fost realizate tot de druizi (preoți celti). Multe persoane cred în forța tămăduitoare a ansamblului. De exemplu, apele de ploaie captate de pe pietre i se atribuie puterea de a cicatriza rănilile. Tradiția populară susține că blocurile gigantice au fost cândva uriași care dansau, dar din neatenție au fost surprinși de primele raze ale soarelui care i-au prefăcut în stane de piatră.

Știința a stabilit că Stonehenge a fost construit, cu mare probabilitate, în trei etape. La început, au fost bătuți în pământ stâlpii de lemn, care au fost înconjurați cu valuri de pământ și șanțuri cu apă. Construcția, ridicată în jurul anului 3100 î.Hr., nu a fost durabilă. Prin urmare, pentru a continua lucrările au fost aduse pietre albastre din sudul Țării Galilor. Construcția a fost încheiată 200 de ani mai târziu, folosindu-se și blocuri de gresie. Azi se poate vedea doar o jumătate a ansamblului de odinioară, care a fost probabil observator astronomic, calendar antic sau loc pentru ceremonii religioase. Celelalte pietre au fost folosite la construirea unor drumuri sau case. Obținerea de materiale de construcții prin dăltuirea blocurilor care alcătuiau Stonehenge a fost o practică răspândită în Evul Mediu. În acest scop, chiar se putea împrumuta un ciocan de la fierarul din Amesbury. În anul 1998, a fost descoperită în estul Angliei, în comitatul Norfolk, o construcție similară, circulară, compusă din piloni de stejar. Edificiul, format din 55 de piloni care înconjoară un butuc de stejar, datează din Epoca Bronzului și a fost realizat pe malul mării, unde apa nu este adâncă. Dat fiind faptul că stă totuși în apă, cercetătorii l-au botezat, prin analogie, Seahenge.

Legenda

Cei care cred în conspirația mondială a templierilor, rozacrucienilor și francmasonilor venerază cu adevărat Capela Rosslyn din Scoția. Lăcașul de cult, care joacă un rol important și în bestsellerul „Codul lui da Vinci” (publicat de romancierul Dan Brown în 2003), este într-adevăr un edificiu interesant și mistic, deoarece nimeni nu a reușit să descifreze înțelesul și simbolistica ornamentelor sale sculptate. O poveste interesantă este cea a „stălpului ucenicului”. Legenda spune că, în lipsa meșterului, un ucenic ar fi sculptat stălpul, dar la întoarcere, văzând ce a făcut, meșterul și-ar fi ucis ucenicul din invidie și furie. Drept pedeapsă, chipul meșterului a fost cioplit în peretele de vizavi, ca să admire o veșnicie capodopera ucenicului ucis. Cercetătorii care au studiat capela consideră că anumite ornamente ar fi reprezentări ale porumbului, dar planta s-a răspândit în Europa doar ulterior finalizării construcției. Amatorii de mistere interpretează aceste decorațiuni ca pe o dovadă convingătoare a faptului că templierii izgoniți de regele francez Filip al IV-lea (cel Frumos) au găsit azil în America. Dar mai există și alte născociri. Mulți cred că lăcașul de cult ar ascunde o comoară imensă sau că într-una dintre criptele subterane s-ar găsi Sfântul Graal ori „capul mumificat al lui Iisus”. În capelă mai există și sculpturi stranie, care reprezintă îngeri căzuți, așezați cu capul în jos și legați fedeleș.

• Capela Rosslyn •

Capela Rosslyn a fost construită la circa un secol și jumătate după dizolvarea Ordinului Templierilor, probabil între 1446 și 1450. Majoritatea sculpturilor sunt însă mult mai recente, fiind executate de un cunoscut maestru francmason la cererea familiei Sinclair (St. Claire) în cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Capela catolică nu a fost folosită timp de sute de ani după Reformă, Biserica Anglicană preluând-o abia în 1860. Interiorul decorat cu coloane și arcuri este de o frumusețe rară, iar ornamentica bogată o situează în rândul celor mai spectaculoase clădiri sacrale. Ctitorul capelei, ridicată pe un mic deal, a fost Sir William Sinclair, descendentul unei familii de cavaleri normanzi care a mai deținut două capele: una în interiorul castelului, iar cealaltă în zona unde se află actualul cimitir al acestui sătuc din sudul Scoției. Conform unor ipoteze, chiar și localitatea a luat naștere tot la mijlocul secolului al XV-lea, inițial ca așezare temporară a zidarilor, fierarilor și muncitorilor la cariera de piatră care au lucrat la capelă.

